

ναοῦ, ὅπου περιμένουν ὁ ἀρχιεπιταμηνιάρχος καὶ ὁ ταμίας τῶν ἀνακτόρων διὰ τὴν διανομὴν τῶν λεγομένων ἀποκομβίων ἢ ἐπικομβίων. Τὰ ἀποκόμβια ἦσαν μικρὰ σακκουλάκια ἀπὸ παννὶ καὶ εἶχαν μέσα τρία χρυσᾶ νομίσματα, τρία ἀργυρᾶ καὶ τρία κατωτέρας ἀξίας, ἀπὸ τὸ σπουδαιότερον δὲ νόμισμα ἐλέγοντο καὶ χρυσᾶ βαλάντια ἢ βαλαντίδια. Οἱ ἀριθμοὶ δὲν εἶναι χωρὶς σημασίαν. Κάθε τριάς συμβολίζει

Ἀναγόρευσις βασιλέων ἀνυψουμένων ἐπὶ ἀσπίδος.

τὴν ἅγιαν τριάδα, αἱ δὲ τρεῖς τριάδες ἄμαζι τὰ ἐννέα ἀγγελικὰ τάγματα. Ἀπὸ τὰ ἀποκόμβια αὐτὰ δίδει ὁ βασιλεὺς εἰς τὸν ἀρχιδιάκονον, τοὺς ψάλτας, θυρωροὺς καὶ λοιποὺς ὑπηρέτας τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. Κατόπιν τούτου ὁ πατριάρχης θέτει τὸ στέμμα εἰς τὴν κεφαλὴν του καὶ τοῦ δίδει μὲν αὐτὸς εὐλογία, δηλαδὴ ἁγιασμένους ἄρτους τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἄλειπτά, λαμβάνει δὲ ἀποκόμβιον. Ἀλειπτά ἐλέγοντο